Blanca Croitor

UTILIZĂRI ARHAICE ŞI REGIONALE ALE GENITIVULUI

1. REMARCI PRELIMINARE

În acest articol, urmărim utilizarea formelor de genitiv într-un corpus de texte dialectale care ilustrează mai multe graiuri ale dacoromânei, comparativ cu limba literară şi cu limba veche. Încă din perioada veche, cazurile genitiv şi dativ aveau şi mărci analitice, şi mărci sintetice de genitiv (Stan 2016: 312 sqq.). Mărcile sintetice sunt de două categorii: desinenţe speciale, întâlnite doar la feminin singular, şi forme speciale de genitiv (şi dativ) ale articolului definit. Mărcile analitice de genitiv prezente în româna veche sunt de mai multe tipuri: morfemul proclitic *lu(i)*, elementul funcţional *al* şi prepoziţiile *a, de, la*. Tot un tip de marcare analitică avem şi în grupurile nominale în care substantivul este precedat de un determinant marcat flexionar pentru genitiv (*rândul unui fecior*, DÎ.1599–600: XXV, apud Stan 2016: 322). Aceste categorii de mărci se păstrează la nivel dialectal, precum şi în limba literară actuală, diferenţele între registre fiind date de tipurile de substantive la care se ataşează şi de frecvenţă[1].

2. MARCAREA SINTETICĂ

Formele flexionare de genitiv se întâlnesc în tot corpusul cercetat, la diverse tipuri de substantive: comune animate şi inanimate, proprii toponimice şi antroponimice, la fel ca în limba standard:

(1) a. la dispoziţia **naşului** (GPF, 57)[2], povestea **ursului** (GPF, 63), în casa **omului** (TDMM, 56), băiatu **muierii** (AFLR, 112), imaşu **oilor** (HS, 55), ca pana **corbului** (Petrovici, 4)
b. pe fundu **căldării** (GPF, 58), fata **padurii** (TDMM, 61), la uşa **oborului** (AFLR, 122), descurcatu **setcilor** (HS, 37), Muma **Pădurii** (Petrovici, 6)
c. Io să fiu nevasta **Petrii**. (Nom.: *Petrea*) (AFLR, 237), la fereastra **Gruii** venea (AFLR, 262), hotarăle **Petrilii** (AFLR, jud. Hunedoara, p. 183), la Podu **Cernii** (GPF, 66), pe ceptuţu **Petruchii** (AFLR, Mureş, 282)

[1] Din motive de spaţiu, ne-am restrâns cercetarea la marcarea cazuală a substantivelor. Pentru cititorii interesaţi de marcarea cazului la alte clase lexico-gramaticale, reamintim articolul din *Limba română* al doamnei profesoare Gabriela Pană Dindelegan, despre marcarea analitică şi sintetică a cazului genitiv la cardinale şi cuantificatorii non-numerici, pe baza unui corpus de limbă veche (Pană Dindelegan 2013).

[2] Citatele din textele dialectale parcurse sunt literarizate.

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

3. MARCAREA ANALITICĂ

3.1. Morfemul proclitic *lui*

Utilizarea morfemului proclitic *lui* este mai extinsă în textele dialectale cercetate decât în limba literară. Morfemul *lui* (şi sub forma *lu*) se întâlneşte cu antroponime, cu substantivul masculin *cutare* („nume de persoană imaginar", cf. DEX şi DOOM s.v.), cu numele de luni (ex. *noiembrie*) sau cu substantivele relaţionale nearticulate urmate de un posesiv conjunct (ex. *tată-său*), la fel ca în limba literară:

(2) pă costa **lu Ionu** Carpii (TDMM, 43), pă vremea **lui Stalin** (TDMM, 124), cu Iliana **lui Nicuoră** (TDMM, 135), cu Mărcuța **lu Vibroşoi** (TDMM, 139), muierea **lui Iancu** Imbrescu (AFLR, 112)
(3) să făcem peţitu la casa **lu cutare** (GPF, 28), sfârşâtu **lui noiembrie** (TDMM, 121), pe-n luna **lui iulie** (TDBN, 35), la sfârşâtu **lu octobăr** (TDBN, 37), chimieşa **lu tată-so** (AFLR, Caraş-Severin, 114), că nu era casa **lu hi-miu-**aicia (AFLR, Buzău, 520), sub braţu **lu taică-su** (DGDS II, 313, din GM)

Includem aici şi substantivul *Crăciun*, utilizat cu morfemul *lui* în contexte în care este vorba de numele sărbătorii prilejuite de naşterea lui Isus. În limba literară, în astfel de contexte s-ar folosi forma flexionară de genitiv (*Crăciunului*). Utilizarea cu morfemul analitic se explică fie prin extinderea utilizării morfemului *lui* în limba non-standard, fie prin faptul că substantivul *Crăciun* este şi antroponim („figură mitică închipuită ca un om bătrân, cu barbă mare albă, plin de ninsoare şi foarte bun", în DA s.v.)[3]:

(4) a. În postu **lu Crăciun** pă la Sfintu Nicolae, la Sâm-Micori, e Andreiu, Zâua-lupului. (AFLR, Hunedoara, 170)
b. La douăsprezece zile năincea **lu Crăciun**, dacă nu ploaie, el e bun câmpu în anu ăsta (Petrovici, 9)

Am întâlnit morfemul proclitic *lu(i)* şi cu antroponime de genul feminin, la fel ca în registrul colocvial:

(5) Savu ia fata **lu Ileana** lu Calende (DGDS II, 167, din GM)

Spre deosebire de limba literară, întâlnim în textele dialectale morfemul *lui* (/ *lu*) înaintea unor substantive comune animate (cu referent uman), de genul masculin sau feminin, care în limba literară se folosesc la forma flexionară de genitiv (*băiatului, fetei, tânărului, gazdei, popei, vecinei*):

[3] Conform DER (s.v.), *Crăciun* a însemnat la început „Pruncul Iisus", ceea ce explică folosirea acestui cuvânt ca nume de botez şi de familie, iar mai târziu personificarea sărbătorii.

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

(6) tata **lu băiatu**-ăla (GPF, 27), precinii **lu fată** (GPF, 53), precinii **lu băiat** (GPF, 53), joacă... tata **lu fată** cu ea, sau mama **lu fată** (GPF, 53), în urma **lu fată** se pune mobila (GPF, 53), te poftim la nuntă din parcea **lu**... **tânăru** (GPF, 55), fracili **lu**... **tânăr** (GPF, 55), Cu murgu **lu gazda** mare / Pân oraşu cel mai tare (AFLR, 220), masa **lu tata** (AFLR, 121), Cea, ursilă, oaci, lupa, / Pân la casa **lui popa**! (HS, 47), iacă că grada **lu vicina** asta era naintea căsâi miele (GPF, 13), a văzut urâciunea **lu ţigan** (DGDS II, 8, din TDM II)

Tot spre deosebire de limba literară, morfemul *lui* poate fi marca de genitiv a unor substantive la numărul plural (*boi* în exemplul de mai jos):

(7) Şî a dat în sănătatea câmpului şî-n **a lu boi** şî-n a lui sâmbraş prânzu-ăla. (Petrovici, 9)

Forma flexionară de genitiv şi cea cu marca *lui* se pot întâlni în aceeaşi propoziţie:

(8) să duce la neamurle ***fetii***, la neamurle **lui băiat** (GPF, 52)

Morfemul *lui* (/ *lu*) se întâlneşte şi la substantive inanimate, concrete, care în limba literară se folosesc cu forma flexionară de genitiv (*pomului, răsăritului* etc.)

(9) a. la gura **lu ploscă** (GPF, 55)
b. şî-n vâru **lu pomu** ăla, a lu... ieste o prajână lungă (GPF, 56)
c. şi-n vâru **lui... a lu prăjână** iestă un măr (GPF, 56)
d. Dzeţ prăstă uni
Vânturând la bob,
În vâru **lui plop**;
Paili pică şî boabili s-anină. (AFLR, jud. Caraş-Severin, 124)
e. Da şi io că m-am uitat,
Deasupra **lu răsărit** (AFLR, jud. Timiş, 159)
f. Tot în ajunu **lu Anu nou**, flăcăii pun la un plug patru sau şasi cai. (AFLR, Constanţa, 506)

Am întâlnit morfemul *lui* şi înaintea pronumelui *dumneavoastră* (rar în registrul dialectal), care în limba literară s-ar folosi fără un marcator de genitiv, fie el flexionar sau analitic (de ex., *cartea dumneavoastră*):

(10) îmi place de fata **lu dumnavoastră** (GPF, 28)

Rar, morfemul proclitic *lu(i)* dublează marca flexionară de genitiv, cazul fiind astfel dublu marcat:

(11) chicioru fratelui viu şî cu **a lu mortului** în harili alea (AFLR, Ialomiţa, 514)

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

3.2. Elementul funcțional *al*

În privința lui *al* nu am remarcat deosebiri față de limba literară, în corpusul cercetat. Redăm mai jos câteva contexte:

(12) a. ăştia **ai lui fată**... tot aşa, anunță neamurile (GPF, 28)
b. Vine timpu şi-**al ăleia** de toamnă (HS, 29)
c. pe lângă poala păpurii sau **a stufului** (HS, 35)
d. nu-i vina calului,
nici **a potcovarului** (AFLR, 250)
e. în trei crăci **ale bradului** (AFLR, Olt, 571)

Rar, nominalul precedat de elementul funcțional *al* nu marchează flexionar cazul genitiv, astfel încât *al* rămâne singurul marcator de caz:

(13) Moşi moaşa copilu cutăruia, **al nepoată-sa.** (AFLR, Vâlcea, 597) – *vs*. *al nepoată-sii,* în limba literară

Rar, *al* se întâlneşte după un substantiv articulat (spre deosebire de limba literară):

(14) Însă **tata al băiatului** ăsta era [...] (DGDS II, 367)

3.3. Mărci prepoziționale

3.3.1. **Prepoziția *de***

Am întâlnit rar prepoziția *de* în structuri cvasi-echivalente cu genitivul (în exemplul de mai jos, structura *locu die mamă* este echivalentă cu structura din limba literară *locul mamei*):

(15) Un străin die bună samă,
Nu ține locu **die mamă**. (TDMM, 82)

În limba veche, construcțiile cvasi-genitivale cu *de* reprezentau un arhaism sintactic, nefiind probabil foarte frecvente în limba vorbită – v. Stan 2016: 321, dar şi Pană Dindelegan 2008, unde găsim mai multe exemple, atât din texte originale, cât şi din traduceri:

(16) a. pre mijlocŭ de casa me (PS.1573–8: 324, apud Stan 2016: 320)
b. şi tot smeritul săbor de sfânta mănăstire de Voroneț (SB, 86, apud Pană Dindelegan 2008)

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

3.3.2. **Prepoziția *la***

Prepoziția *la,* moştenită din lat. *illac* (DA) sau *illac ad* (Iliescu 2008b: 3268, apud Stan 2016: 321), este atestată destul de rar în româna veche în structuri cvasi-echivalente cu genitivul (Stan 2016: 321):

(17) a. cându tremease Domnul arhanghel Mihail către Avram şi cu bucurie să ia sufletul iubitoriului **la oaspeți** Avram (CS_{IX}.1580–91: 77, apud Stan 2016: 322)
b. Era fiiul lui cela mai marele **la sat** (CC2, 12) – structură echivalentă cu *mai marele **satului***

În dicționarul lui Theodor Corbea (*Dictiones Latinæ cum Valachica interpretatione*, 1691–1697), structura cu *la* este destul de frecventă, ceea ce înseamnă că avea o oarecare circulațieîn acea perioadă, în zona autorului (Pană Dindelegan 2015).

Structurile prepoziționale cu *la* cvasi-echivalente cu genitivul sunt derivate din structuri în care *la* avea valoare locală[4]. În corpusul de texte dialectale cercetat, am întâlnit aceste structuri cu substantive inanimate şi animate:

(18) a. cân a deştidie Maria Campii **uşa la gruopă**, a mere în casă a vidie acolo şi-a gâni că-i cinie şti ce niecupație, duh niecurat acolo. Şî când am ieşit afară, ni-am dat şi i-am sigilat uşa **la tindă**. (TDMM, 44–45)
b. şi s-o băgat, o vădzut uşa **la beci**, la gropa aceie, o vădzut-o on pticuț dieşchisă (TDMM, 46)
c. o fost acolo în î (R) odaia **la conductoriu**, şî conductăriu s-o… mutat (AFLR, 256)
d. De-a fi rău şi blestemat,
Nu dormi cu el în pat,
Că asta-i boala **la bărbat**. (TDMM, 89)
e. s-a spart rălili **la vicili** mele atunci (GPF, 39)
f. Şî iel o tăiat vârvu **la limbi** *la bălaur* ş-o dzâs către fată [...] (AFLR, 119)[5]
g. Cân(d) să îmflă pulpea **la vacă**, tu puni oțăt… (Petrovici, 7)[6]
h. Săcerătorii din-dărăptu **la buzdugan** fug (AFLR, 257)
i. să dau roatile **la car** jos (DGDS II, 323, din TDO)

[4] Cf. DA (s.v. *la*): *Se vârî… în odaie **la Ivan*** (Creangă, P. 303).
[5] Grupul prepozițional *la balaur* este echivalent cu dativul.
[6] În acelaşi text, întâlnim şi forma flexionară de genitiv:
(i) *Fugi, spurcaci,*
Blăstămaci!
Nu încingi,
*Nu cuprinde pulpea **vacii**!* (Petrovici, 7)

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

j. tăt o uzi de zăce ori, după cum îi timpu **la zî** şî să albeşti (TDBN, 36)
k. şi dacă faci cu aiu să aminoasă pragu **la biserică**, atunci nu poate întra în biserică. (AFLR, Bihor, 311)

Construcţiile cu locativ sunt în „concurenţă” cu grupurile prepoziţionale cu *la* echivalente cu genitivul sau cu un posesiv:

(19) a. şî uşa dăşchisă **la casă** (AFLR, 130) – *vs*. *uşa casei deschisă*
b. mă duc să-i pui frâul în cap **la el**, zâce (AFLR, 228) – *vs*. *în capul lui*
c. îi taie aşa în frunte **la porc** ca un frâu aşa de carne (DGDS II, 81, din GM) – *vs*. *în fruntea porcului*
d. [Şi unde se făcea jocul?] Se făcea-n şuri, **la omini**, care iera şura podită (TDMM, 58) – *vs*. *în şurile oamenilor*
e. Şi-a lăsat uşa deschisă, eu am lăsat uşa la stradă deschisă să vie viţeii, el a lăsat **la cămară**, să vadă să se (k) nu era becuri atunci. (HS, 75) – *vs*. [*uşa*] *cămării*
f. Foaie verde ş-o lalea,
Uichie Toma că venea
În poartă **la Stanca** mea (AFLR, Argeş, 556)
g. O fost un părat ş-o avut trii ficiori. Un ochiu o fost râzândă **la el** ş-unul o fost plângând. Da cei doi ficiori să duc la tată-so să-l întrebe că di ce râde-un ochi **la el** ş-unul plânge. [...] (AFLR, 227) – *vs*. *ochiul lui*
h. Să nu ghii **la noi** în curte (AFLR, 259) – *vs*. *în curtea noastră,* cu posesiv
i. nu ştiu ce capră se-aude-n pod **la noi** (HS, 79) – *vs*. *în podul nostru*
j. am plecat de la dânsu, mergândă de la dânsu înspre casă **la mini** unde locuiam şî io (AFLR, Buzău, 519) – *vs*. *înspre casa mea*
k. când **la mine**-n poartă (AFLR, Giurgiu, 537) – *vs*. *când în poarta mea*
l. s-o băgat acolo **la noi** în casă (TDBN, 55–56) – *vs*. *în casa noastră*
m. cum o fi făcut c-a ars şi porcu **la ei** (AFLR, 514) – *vs*. *porcul lor*
n. eram udă şi-mi era lene tare de să-ntideu ochii **la mini** di somn (AFLR, Bihor, 312) – *vs*. *ochii mei*

Tot cvasi-echivalente cu genitivul sunt şi structurile cu *de la*, având la bază construcţii locative:

(20) a. Mnireasă ca şî o flore,
Stăi în loc şî-ţ ie iertare!
Die la frunza **die la pruni**,
Şî părinţî tăi cei buni. (TDMM, 69)
b. din spetilea-celea groasă, înainti **di la picioru** porcului, nu napoi (TDBN, 63)
c. Gâldan să face în urma **de la copita** vacii (DGDS II, 105, din AO)
d. şedem culcată pa bituşe lângă delniţa staurului **di la oi**. (AFLR, Bihor, 312)
e. Discântă din gură, cu răsteu **di la jug**. (AFLR, Iaşi, 428)

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

Unele contexte cu prepoziția *la* sunt ambigue între valoarea genitivală şi cea de dativ (*commodi* sau *incommodi*, în contextele de mai jos):

(21) a. să vorbesc oaminii să facă un pâlc. Va să zâcă o stână **la oi**. (GPF, 40)
b. Mi-aş ocăli la Sibii,
Să ştiu, soațe, că mai ghii.
Să fii tată **la copchii**,
Soațe dragă şi măi dragă. (AFLR, 259)
c. Croitoru lucra toamna o haină de mireasă **la o fată** de-mpărat. (AFLR, 267)
d. le tămâiem şî le dăm de pomană **la sufletul** lui (GPF, 19)
e. N-a fi noră veci **la nime**. (TDMM, 73)
f. O scobit binişor cu cuțitu, şi-o scos miezu **la pâine**, şi **la caş**, şi le-o mâncat, şi i-o dat popii coaja. (HS, 45)
g. Mănâncă stoaca, suge sângele **lastoacă**. Stoaca odma moare; să umflă şî moare. (Petrovici, 8)

În privința prepoziției *a* nu am remarcat utilizări deosebite față de limba literară.

4. GENITIVUL APOZITIV

Remarcăm păstrarea în textele dialectale a genitivului cu valoare apozitivă, care în româna literară este înlocuit de forma de nominativ sau de un grup prepozițional construit cu *de:*

(22) a. Când fu zuua **vinerii**,
Tivuța să betegi;
Când fu zuua **sâmbătii**,
Tivuța căşi muri. (AFLR, 181) – *vs*. *ziua de vineri*, în limba literară
b. În nouă sute patrusprăzece, cân o fo mobilizarea Ungării – a țării **Ungării** – atunci io n-am fo trecut patruză şi doi de ai – am fost numai păstă patruză şî unu. (AFLR, 246)

În concluzie, remarcăm că la nivel dialectal sunt aceleaşi tipuri de mărci ale genitivului ca şi în limba veche, prezente şi în limba literară. Diferențele față de limba literară, dar şi de limba veche sunt date de extinderea mărcilor analitice: morfemul *lu(i)* se întâlneşte şi cu substantive comune animate şi inanimate, inclusiv la plural (rar), precum şi cu pronumele de politețe *dumneavoastră* (de asemenea, rar), iar prepoziția *la*, atestată rar cu această valoare în limba veche, este întâlnită frecvent în textele dialectale, cu substantive comune animate şi inanimate; unele structuri sunt ambigue, putând fi interpretate ca locative sau echivalente cu dativul.

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

BIBLIOGRAFIE

DA = *Dicţionarul limbii române* (sub conducerea lui Sextil Puşcariu). Tomul I. Partea I. *A–B*, Bucureşti, Librăriile Socec & Comp. şi C. Sfetea, 1913; Tomul I. Partea II. *C*, Bucureşti, Tipografia Ziarului „Universul”, 1940; Tomul I. Partea III. Fascicula I. *D–De*, Bucureşti, „Universul”, Intreprindere Industrială a Statului, 1949; [Fascicula II. *De–Desţina*; şpalt, 1948]; Tomul II. Partea I. *F–I*, Bucureşti, Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului. Imprimeria Națională, 1934; Tomul II. Partea II. Fascicula I. *J–Lacustru*, Bucureşti, Tipografia Ziarului „Universul” S.A., 1937; Tomul II. Partea II. Fascicula II. *Ladă–Lepăda*, Bucureşti, Tipografia Ziarului „Universul” S.A., 1940; Tomul II. Partea II. Fascicula III. *Lepăda–Lojniță*, Bucureşti, Tipografia Ziarului „Universul” S.A., 1948.

DER = *Dicționarul etimologic al limbii române*, Alexandru Ciorănescu (ediție îngrijită şi traducere din limba spaniolă de Tudora Şandru-Mehedinți şi Magdalena Popescu Marin), Bucureşti, Editura Saeculum I. O., 2002.

Pană Dindelegan 2008 = GabrielaPană Dindelegan, *Tipuri de gramaticalizare. Pe marginea utilizărilor gramaticalizate ale prepoziţiilor „de” şi „la”*, în Gabriela Pană Dindelegan (coord.), *Limba română. Dinamica limbii, dinamica interpretării*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 227–238.

Pană Dindelegan 2013 = Gabriela Pană Dindelegan, *Flexiunea cazuală – între analitic şi sintetic.Cardinale şi cuantificatori non-numerici în româna veche*, în LR, nr. 3, 159–173.

Pană Dindelegan 2015 = Gabriela Pană Dindelegan, *Un text de la sfârşitul secolului al XVII-lea, loc de confruntare a tendinţelor de sintetism şi de analitism în marcarea genitivului*, în Rodica Zafiu, Isabela Nedelcu (ed.), *Variaţia lingvistică: Probleme actuale. Actele celui de-al cincilea Simpozion Internaţional de Lingvistică*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 85–93.

Stan 2016 = Camelia Stan, 4.3 *The genitive. Between analyticity and syntheticity*, în Gabriela Pană Dindelegan, *The Syntax of Old Romanian*, Oxford University Press, 312–323.

CORPUS

AFLR = Andrei Avram (coord.), *Antologie fonetică a limbii române*, Bucureşti, Institutul de cercetări etnologice şi dialectologice, 1988.

DGDS II = Maria Marin (coord.), *Dicţionarul graiurilor dacoromâne sudice*, I–III, Editura Academiei Române, 2009, 2010, 2011.

GPF = Cornelia Cohuţ, Magdalena Vulpe, *Graiul din zona „Porţile de Fier”*. I, *Texte. Sintaxă*, f.l., Bucureşti,Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1973.

HS = Iulia Mărgărit, Maria Marin, *„Harta sonoră” a graiurilor şi dialectelor limbii române*, Editura Academiei Române, 2014.

Petrovici = Emil Petrovici, *Texte dialectale. Supliment la Atlasul lingvistic român II*, Sibiu – Leipzig, 1943.

TDBN = Maria Marin, Marilena Tiugan, *Texte dialectale şi glosar Bistriţa Năsăud*, f.l., Institutul de Cercetări Etnologice şi Dialectologice, Bucureşti, 1987.

TDMM = Ioan-Mircea Farcaş, *Texte dialectale – Maramureş*, Editura Universităţii de Nord, Baia Mare, 2011.

OLD AND REGIONAL USES OF THE GENITIVE

(Abstract)

In this article we discuss the use of the genitive forms in a corpus of dialectal Daco-Romanian texts, in comparison with the old period and with modern literary Romanian. The genitive case had

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)

two types of markers in the old period: synthetic markers (special inflectional endings) and analytic markers: the proclitic morpheme *lui(i)*, the functional element *al*, the prepositions *a*, *de* and *la*. All these types of markers are present in Modern Romanian as well, in the literary language as well as in the dialectal varieties. What differentiates between the registers is the type of nouns these markers attach to and the frequency of some of them. Our corpus shows that there is an extension of the analytic markers in the dialectal varieties (in comparison with the old languages and with modern literary language): the morpheme *lu(i)* is found with common animate and inanimate nouns, unlike in the literary language; the preposition *la* ('to/at'), rarely attested with this value in the old language, is frequent in the dialectal varieties, with common animate and inanimate nouns; some of the PPs it forms are ambiguous, as they can be alternatively interpreted as locative or datives.

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Alexandru Rosetti"
al Academiei Române, Bucureşti, Calea 13 Septembrie nr. 13
ileanablanca@gmail.com

BDD-A26441 © 2016 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 03:13:41 UTC)